

SLOVENSKI NAROD.

Izjaja vsak dan zvečer izvešči nedelje in praznike ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po ulici, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za Nemčijo celo leto 28 K. Za vse druge dežele in Ameriko celo leto 30 K. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 14 h, če se oznanila tiska enkrat, po 12 h, če se tiska dvakrat in po 10 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. — Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Uredništva telefon št. 34.

Pesamezne številke po 10 h.

Upravištva telefon št. 85.

Slovenskim volilcem slovenskih mest in trgov.

Pri deželnozborski volitvi dne 28. februarja 1908 ste šli navdušeno in neustrašno v boj za sveto slovensko stvar in vsled svoje narodne zavednosti preprečili poskušeni atentat na slovenski značaj naših slovenskih mest in trgov.

Povsod ste stali v boju kakor skala za naše slovenske kandidate proti raznim „neodvisnim“ kandidatom, ki so pod krinko svoje „neodvisnosti“ hoteli zanesti v vaše vrste neslogo in zmešnjavo, ki so računali na vašo narodno mladost in hoteli tako oropati vašo mesta in trge najlepšega pridevka: slovenskega imena.

Vi slovenski volilci slovenskih naših mest in trgov pa ste v svoji narodni zavednosti opazili pravočasno to grdo nakano ter s svojo narodno disciplino pripomogli do zmage izvoljenim slovenskim kandidatom naprednega mišljenja, s tem pa obenem dali zaslužen lekcijo ne samo „neodvisnim“ kandidatom, temveč posebno tudi vsi oni čudni družbi, ki se je z vso vnmemo poganjala in pehal za izvolitev „neodvisnih“ kandidatov.

Vaša zasluga je, da v vaših slovenskih mestih in trgih še vedno ponosno plapolata belo-modro-rdeča zastava in ne črno-rdeča-zlata poleg belo-rumene.

Veliko je bilo sovražnikov, a tem bolj častna je zmaga, katero ste izvojevali.

Slovenski volilci slovenskih mest in trgov!

V slovenskih svojih srcih najdete najlepše zadoščenje za svoj možati nastop za slovensko stvar, naša dolžnost pa je, da vam javno priznamo, da je zgodovinski dan 28. svečana 1908 na-

šel slovenske volilce slovenskih mest in trgov pripravljen na braniku za slovenske svetinje.

Za sijajno izpričano narodno zavednost vam izrekamo slovensko zahvalo in vam kličemo:

Naprej zastave Slave!

V Ljubljani, 29. febr. 1908.
Slovensko društvo v Ljubljani.

Volitev v Idriji.

Idrija, 1. marca.

Idrija je poleg Ljubljane gotovo najbolj politično izsolano slovensko mesto. Izmed 354 volilcev jih ni bilo 50, ki bi se ne bili že sami odločili za to ali ono stranko in med temi je kakih 30 uradnikov-nedomačinov, ki se še niso prilagodili našim razmeram. Zato napredni agitatorji niso imeli posebnega dela. Dosti več podplatov pa so izbrusili in dosti več pisem so pisali klerikalni voditelji (gospod Oswald že ve, kateri), — hoteli s hinarškimi pretvezami prodati napredne vrste. V to svrhu so izdali tudi nesramen pamflet proti narodno-napredni stranki in vsa ta gnojnice se je končno izlila v enako nesramen slavošpev bivšemu klerikalnemu poslancu. K temu rečemo samo to: ako bi ta dekan imel kaj časti v sebi, ne bi smel dopuščati, da se kaj takega tiska, toliko manj bi se sam smel hvaliti s takimi deli, ki jih niti med dobra dela usmiljenja ne moremo prištevati, kaj še med zasluge — politika. — In koliko glasovnic so imele ti klerikalni poštenjaki? Če se jim je zdel kaj naš volilec le kolkaj omahljiv, že mu je ta ali oni klerikalni pisarček stisnil v roke glasovnico, seveda na njej zapisano njegovo prečistito ime.

Ali vzle vsemu upiranj se bode treba posloviti od častnega mesta deželnega poslanca. Ti nehvaležna Idrijci! Toliko dobrot ti je storil On, ti pa mu niti tega ne privoščiš, da bi se nadalje smel po 10 ur nepremično stati v deželni zbornici; ne privoščiš mu, da bi se nadalje smel v deželni zboru kranjskem postaviti obstrukcijske predloge v korist c. kr. rudn. učiteljem v Idriji; ne privoščiš mu, da bi se nadalje smel zamujati vlak na potu k važnim avdiencam; ne privoščiš mu, da bi kot deželni poslanec

torej kot zaupna oseba še nadalje mogel metati polena pod noge idrijskemu delavstvu, borečemu se za svoj obstanek; skratka, Idrija, ti si najnevhvaležnejše mesto na svetu, ker svojemu največjemu dobrotniku ne privoščiš drugega kot — penzi-jon!

Petkova volitev je torej odločila, da dekan Arko ne bode več idrijski deželni poslanec; kajti socialni demokratje so ravno tako zavezani (ne s pogodbo, pač pa vsled svojega odločno protiklerikalnega stališča), voliti naprednjaka Gangla, kakor bi bila naša stranka volila socialnega demokrata Kristana, če bi bil on prišel v ožjo volitev. To je tako jasno, da nam o tem ni treba izgubljati nepotrebnih nadaljnjih besedi.

Povedati pa moramo javnosti, kako se je pri teh volitvah obnašala naša slavna vlada. Kakor povsod, tako je tudi pri nas ta zaščitnica postav kolikor le mogoče šla na roko klerikalcem. Da si ni mnogo storila iz tega, če je malo preskočila plot zakona, temu se ne smemo preveč čuditi, če ne bo g. okrajni glavar Ekel — hud. Ker pa pri uredništvu »Slovenskega Naroda« nima tiste moči, tudi če bi prišel v uniformi, ves obložen s križi in medaljami, kakor kot volilni komisar v volilni dvorani, se vendar drznemo navesti slučaj, ki razločno kaže, da mož, odnosno njegov šef, pozna vse postave in se tudi po njih ravna. Evo ga! Iz volilnega imenika sta bila izpuščena dva c. kr. rudniška učitelja. Okrajno glavarstvo je ustreglo naši reklamaciji ter odločilo, naj se obadva vpišeta v volilni imenik. Proti tej odločbi se je pritožil klerikalni paznik Ivan Petrič, češ, da sta še mladoletna in vsled tega nista upravičena voliti. In glej, slavno deželno predsedništvo je hlastno pograbilo ta ugovor ter ukazalo, naj se učitelja ne vpišeta v volilni imenik. Priporočali bi slavnemu deželnemu predsedništvu, odnosno glavarstvu, naj pogledajo gospodje v kako zbirko odločb upravnega sodišča, morda se jim posreči najti mesto, ki pravi, da so državni uradniki (in to sta reklamirana c. kr. rudniška učitelja), volilni upravičenci ne glede na fizično polnoletnost. Najlepše pri celi stvari je pa to, da se je proti vpisu učiteljev pritožil ravno Ivan Petrič, ki niti volilec ni. Stvar je namreč taka. Volilni imenik se je sestavljal na podlagi dat c. kr. davčnega urada v Idriji. V davčnih knjigah je bil vpisan Ivan Petrič kot

posestnik, ki plačuje na leto toliko in toliko davka. Znano pa nam je bilo, da ta Ivan Petrič nima nikakega posestva, pač pa njegova mati. Vsled tega se je od naše strani vložila pritožba na okrajno glavarstvo z zahtevom, naj se Ivan Petrič črta iz volilnega imenika. Glavarstvo pa nam je odbilo pritožbo sklicujo se na poročilo davčnega urada, glasom katerega plačuje Ivan Petrič 8 K 55 vin. davka. To se nam je zdelo nemogoče. Vprašali smo na kompetentnem mestu, ako morda Ivan Petrič plačuje osebno dohodnino. Niti vinarja. Morda je pa vendarle posestnik? Pregledamo zemljiško knjigo. Ni ga zemljišča, ki bi bil I. P. pri njem vpisan kot lastnik. Preskrbeli smo si o tem pri sodišču uradno potrdilo. Pri tem pregledavanju pa smo prišli na to, da je I. P. eva mati z darilno pogodbo za slučaj smrti z dne 20. marca 1903 izročila posestvo svojemu sinu, toda to posestvo pride šele po njeni smrti v sinovo last, danes pa je še mati lastnica, ona uživa zemljišče in ona odrajuje davke od njega. Takoj so se nam odprle oči. Ko se je navedena pogodba naznanila davčnemu uradu radi odmere pristojbin, takrat se je I. P. a pomotno vpisalo v davčnih knjigah kot lastnika. Vsled tega smo vložili na deželno vlado pritožbo zoper odločbo okrajnega glavarja in tej pritožbi priložili uradno potrdilo, da I. P. ne poseduje nikake nepremičnine. Opozorili smo deželno predsedništvo na napako v davčnih knjigah, in **prokleta dolžnost** vlade je bila, da se **ponovno** obrne na davkarijo in zahteva pojasnila. Ali deželno predsedništvo je bilo tako **komodno** ali bolj rečeno **pristransko**, da se je balo tega pojasnila, ker bi vsled njega moralo odločiti, da se klerikalec I. P. črta iz volilnega imenika in bi hkratu moralo odbiti od nevolilec Petriča podane pritožbo zoper vpis dveh naprednih učiteljev. Deželno predsedništvo je kratkotalno odbilo našo pritožbo, »ker plačuje ta (I. P.) po izkazu c. kr. davčnega urada (namreč po prvem pomotnem izkazu) potrebni davek, katera okoliščina ni ovržena po dedukcijah iz posestnih razmer«. Kaj ne, jako učeno povedano?! Novopečeni g. baron Schwarz in g. baron in spe Ekel, vprašamo vas, ali sta morda že kdaj slišala, da kdo plačuje zemljiški davek od zemljišča, ki ga nima, ali hišno-najemni davek od hiše, ki ni njegova? Ne? Mi tudi ne. Če torej I. P. nima zem-

ljišča, nima hiše, utegne imeti kvečjemu osebni dohodnini podvržene dohodke ter plačuje davek od teh. Pa tudi to ne more biti, in to bi moral vedeti tudi zadnji deželnovladni uradnik, da v škali o odmeri osebne dohodnine ni najti postavka od 8 K 55 vin. — kakršnega baže plačuje Petrič. Taka komoditeta, oziroma pristranost, je naravnost škandalozna! In glavar Ekel je še hud, če se mu pove resnica v obraz! Imamo še nekaj enakih slučajev, pa te si prihranimo za prihodnje.

Deželno predsedništvo je torej odločilo zoper nas. Ker so te odločbe »končno veljavne«, smo izgubili par volilcev, klerikalec pa so se veselili, da se jim je s pomočjo vlade posrečilo prislepiniti en glas. Vendar so se urezali. Ko je namreč I. P. prišel na vrsto, da odda svojo glasovnico, je naš zaupnik protestiral proti temu ter zahteval, naj komisija odloči, ali mu pristojna volilna pravica ali ne. Utemeljeval je to svojo zahtevo z določbo § 33. deželnozborskega volilnega reda, ki pravi pod lit. c), da določa volilna komisija, kadar se pri volitvi ugovorja zoper volilno pravico kakšne v volilni imenik vpisane osebe, ako je ta oseba od tistega časa, ko je bil ustanovljen volilski imenik, izgubila katero k volilni pravici potrebno svojstvo. Kaj pravite, ljudje božji, ali ne velja to tembolj v slučaju, če ta oseba nikdar ni imela k volilni pravici potrebne svojstva. Volilna komisija je seveda odločila po postavi, to se pravi, da ni pustila I. P. voliti, četudi je »kunašni« c. kr. okrajni glavar trdil, da je njeno postopanje nezakonito. Ker je naš zaupnik zastopal svoje pravno naziranje in napadel deželno vlado, mu je glavar zagrozil, da ga da iztirati iz volilne dvorane, ker se ne spodobi okrajnemu glavarju očitati, da ne pozna postave. To se drzne storiti tisti okrajni glavar, ki mu je celo deželni predsednik, kakor je baron Schwarz, moral razveljaviti odločbo zoper učitelja Silvestra, kot protizakonito. Ta bi bila lepa, da bi morali molčati, če vidimo, da se najjasnejše zakonske določbe teptajo z nogami.

Iz navedenega lahko razvidimo, kaj nas čaka, če bi tudi po mestih zmagali klerikalec, zaščitniki in obenem varovanci sedanje vlade! Zato pa boj na nož takim zaveznikom! Idrijski zavedni volilci! Druga mesta so že storila svojo dolžnost, glejmo, da se jim pridruži dne 3. t. m. tudi naše mesto. Skrbimo, da se nam

LISTEK.

Ljubezen Končanove Klare.

XIII.

(Dalje.)

Po dolgem molku je prišla Ivanka svojo sestro za roko in jo je vprašala:

»Torej res nisi še ničesar priznala markiju?«

»Ničesar.«

»Ti misliš, da tudi ni še ničesar uganil in da še ničesar ne slutim?«

»Saj sem ti že rekla, da me pravzaprav niti ne pogleda. Nikdar se ne zmeni zame. Komaj da mi tako mimogrede privošči kako besedo.«

»In tvoj mož?«

»Tudi Hrast ničesar ne slutim. Pritožuje se, da ga ne ljubim in očita mi, da sem sicer vzorna gospodinja, a da se mu umikam in se mudim samo pri markijevi družini. Danes se misli, da sem ga vzela samo zaradi tega, da bi dobila pristop v višje kroge. Danes se ni ljubosumen na markija samega, a že je ljubosumen na markijevo družino sploh. Kdo ve, če že čez nekaj dni ne ugame resnice. Zdaj misli, da sem častihlepna in ničerna, med tem ko sem samo zaljubljena. Morda zasluži že jutri svojo zmoto in zagleda resnico.«

»In kaj misliš storiti, draga moja Klarica?«

»Sama ne vem, kaj bi storila. Glava mi je težka samega razmišljanja in srce mi je težko zatajevanja in prikrivanja bolesti.«

Zavladal je zopet molk. Ivanka je obupni položaj njene sestre pregledal vse nežne občutke, videla je pred seboj samo realne razmere in preudarjala o njih trezno in mirno.

»Kaj mi svetuješ, Ivanka?« je naposled vprašala Klarica. »Ti si modra in izkušena, svetuj mi, kaj naj storim.«

»Preudarjala in razmišljala sem pravkar, kaj bi ti svetovala. Pokazala si, Klarica, da si hrabra. Zberi svoje moči in stori še en korak.«

»Kaj naj storim?«

»Stopi pred svojega moža in priznaj mu vse, odkritosrečno in brez ovinkov.«

»Ivanka — kaj vendar misliš,« je vsa prestrašena vzkliknila Klarica. »Kako mi moreš kaj takega svetovati.«

»Kaj pomeni moj svet? Ž njim sem ti samo rekla: Bodi poštena. Poznam te in vem, da boš storila ta korak prej ali slej.«

»Ni mogoče, ni mogoče,« je vzdihavala Klarica. »Tega poguma nimam.«

»Pač, imaš ga,« je ugovarjala Ivanka. »Razumim, da se sramuješ, saj bi s tem priznala, da si varala Hrasta, ko si mu priznala, da ga lju-

biš. A to priznanje bi ti bilo v čast, približalo bi te tvojemu možu in zavarovalo bi te pred izkušnjavami, ki te morda še obidejo. Danes se markisi zate ne zmeni — jutri morda epizna, da nisi samo mila, ljubezniva in nežna, ampak da si tudi lepa, kakor realokatera žena in kldo ve, kaj bi se potem zgodilo.«

»Ni mogoče, ni mogoče,« je ponavljala Klarica. »In čemu vse to?«

»Ker je to edini način, da zavaruješ svojega življenja usodo pred nesrečo, ki te sicer gotovo zadene.«

»Ah, ko pa ni mogoče, Ivanka. Pomisli, kaj bi rekel Hrast, če bi mu to priznala.«

»V prvem hipu bi bil seveda nevoljen in užaljen. Kakor ga poznam, bi morala slišati tudi trde besede. A Hrast je razsoden mož. Ko se umiri, ko se poleže njegova prva jeza, spozna, da je tvoje priznanje, storjeno iz svobodnega nagiba, najboljši dokaz, da nisi niti trenotek pozabila na dolžnosti, ki jih imaš napram njemu. Naravno je, da ne bodeva več tu ostala, saj vama tudi ni tega treba, ker je tvoje premoženje zadosti veliko, da bodeva lahko drugod brez skrbi živela.«

»Ne, ne, to ne gre,« se je branila Klarica. »Že misel, da bi stopila pred Hrasta in morala govoriti ž njim o svoji srčni tajnosti, je strašna. Sicer pa ti ne poznaš mojega moža in ne veš, česa je sposoben. Ljubi me in ljubosumen je že na markizo Heleno

in na njenega otroka. A ko bi izvedel, da ljubim markija, in da njega, svojega moža, nisem nikdar ljubila — ah, kar groza me je. Ne bojim se zase. Ko bi me na mestu ustrelil, ne bi se branila niti s prstom. A maščeval se bo njemu, ki ga jaz ljubim. Sovražim in zaničuje ga že tako in prepričana sem, da bi ga pogljal v smrt, dasi ni ničesar storil in niti ne ve, da ga ljubim.«

Klarico je ta misel silno razburila in Ivanka je imela mnogo truda, predno jo je zopet vsaj nekoliko pomirila.

»To so sama strašila, ki jih vidiš,« je potem rekla Ivanka. »Vsa si razburjena in zato pretiravaš. Hrast je preveč resen človek, da bi samega sebe pahnul v nesrečo. In čemu naj markiju kaj stori. Saj se ti niti približal ni.«

A Klarica je žalostno odkimala z glavo. Trdno je bila prepričana, da se njena sestra moti in da bi z najmanjšim priznanjem spravila v največjo nesrečo njega, ki ga ljubi, in vso njegovo družino.

»Nikar ne misli, da pretiravam,« je rekla sestra. »Hrast je bil doslej pač napram meni dober in mehak, v svojem bistvu je trd in ponosen in kadar sovraži, je njegovo sovraštvo strašno in neusmiljeno. Markijevo rodovino sovraži že zdaj. Saj sem ti to že rekla. In zlasti sovraži markija samega. Na smrt ga sovraži že zdaj, ko še ničesar ne ve, ko še ničesar ne

sluti. Zdaj pa naj jaz stopim pred njega in naj mu razodenem, da ljubim markija. Grozno! Kaj misliš, da bo le trenotek verjel, da se mu nisem nikdar izneverila? Ne bo mi verjel. In tudi markiju ne bo ničesar verjel. Ah, kako mi moreš kaj takega svetovati, Ivanka. Ne, ne, te odgovornosti ne vzamem na svojo dušo, da bi z lahkomišelnim priznanjem spravila v nesrečo družino, ki je tako dobra z menoj, in pahnila v pogubo in v grozno smrt moža, ki ga ljubim čez vse. Potem pa moraš tudi pomisliti, da bi jaz ne mogla ostati pri Hrastu niti uro več, če bi me peljal od tod proč. Umrla bi kopnenja po njem, ki mi je vse, čeprav me niti ne pogleda.«

»Premisli celo stvar nekaj dni ... morda se vendar odločiš.«

»Ne — nikdar ... in za nobeno ceno ne grem od tod. In če bi me signali iz gradu — dlje bi ne šla kot do kraja, od koder se ta grad še vidi. Če že ničesar nimam od svoje ljubezni, vsaj od daleč ga hočem videti, ki mi je najljubše bitje pod božjim solncem.«

Ivanka ni ničesar več rekla, ker je uvidevala, da pri Klarici ne zaleže več nobena beseda in noben svet. Rok v roki sta sedeli še cele ure, vsaka zatopljena v svoje misli. Šele ko se je začelo mračiti, je Ivanka vstala in se pripravila za odhod. Tudi sedaj ni nobena zina. Molče sta se objeli in s tem objemom je bilo povedano vse.

(Dalje prihodnjik.)

ne bode moglo očiti: sami so si za-
drgnili vrh za vratom. Pokažimo, da
še damo nekaj na politično poštenje
in vrzimo ob tla kandidata od vlade
podpirane stranke! Ne bode težka od-
ločitev med našim in nasprotnim
kandidatom. Tu mož dela, idealov in
požrtvovalnosti, mož neodvisnosti in
odločen, mož z najsvobodomiselnij-
šim in nejdemokratičnejšim progra-
mom, — njemu nasproti član rimske
hijerarhije, ponižni vladni sluga,
mož, ki v celi šestletni dobi nima po-
kazati niti enega poslanca vrednega
uspeha za svoj volilni kraj, mož naj-
nižkotnejše samohvale. To je razlo-
ček, kakor med belim in črnim. Vo-
lilci, pokažimo s kar najslajnejšo
zmago narodno-naprednega kandida-
ta Engelberta Gangla, da je Idrija
najbolj protiklerikalno mesto na
Kranjskem.

Ureditev jezikovnih razmer na Češkem.

Dunaj, 1. marca. Na povabilo
ministrskega predsednika je prišel
včeraj k njemu načelnik češkega na-
rodnega sveta dr. Herold, ki je
razložil v nad uro trajajoči konferen-
ci baronu Becku zgodovinsko in
zakonito stališče jezikovnega vpra-
šanja na Češkem. Dr. Herold je iz-
recno naglašal, da se more jezikov-
no vprašanje urediti le v okvirju re-
forme deželnega reda za Češko. Mi-
nistrski predsednik je obljubil, da
bo te nasvete vpošteval ter predložil
svoje tozadevne načrte dr. Heroldu v
odobrenje. Obenem je ministrski
predsednik izrekel željo, naj bi se
mu reforma deželnega reda predloži-
la v ustni konferenci.

Po hrvaških saborskih volitvah.

Zagreb, 1. marca. Vseh po-
slancev koalicije je 56, dočim je ime-
la v prejšnjem saboru koalicija 41
poslancev. Število Starčevićancev je
naraslo od 20 na 23. Madžarska
stranka je izgubila vseh 24 manda-
tov. Ker je treba še nekaj ožjih volit-
ev ter se bodo še nekateri poslanci
priklopili koaliciji, imela bo ta naj-
manj 60 poslancev. Baje se pridruži-
jo koaliciji tudi virilisti. Politična
situacija se vsled tega popolnoma
spremeni, da je Madžare že sedaj
strah, kar se očitno vidi iz njihovih
časopisov. Sedanj hrvaški vladni so
ure štete. Najnovejše vesti zatrjuje-
jo, da so vsi trije sekijski šefi že po-
dali banu demisijo, a ban jih je pre-
govoril, naj potrpe, da se vrne iz Ru-
dinpešte, kamor je šel včeraj, da po-
roča ministrskemu predsedniku o
novem položaju. Na kolodvoru v Za-
grebu je na stotine broječa množica
proti banu tako hrupno demonst-
rirala, da se je moral skrivaj splaziti
v vlak.

Zahteve madžarske neod- visne stranke.

Budimpešta, 1. marca.
Podpredsednik neodvisne stranke,
Hollo, je navedel v včerajšnji kon-
ferenci celo vrsto predlogov kot želj
neodvisne stranke, kakor: 1. jam-
stvo, da se ustanovi leta 1911. sa-
mostojna ogrska banka; 2. jamstvo,
da se ustanovi leta 1917. samostojno
carinstvo; 3. odprava delegacij na ta
račin, da se vse skupne zadeve ob-
ravnavajo v parlamentu; 4. ogrska
državna oblast mora priti do popolne
veljave pri vseh zunanjih zastop-
stvih; 5. ureditev vojaških vprašanj
in natančna določitev vseh določb,
pod katerimi bi bila neodvisna stran-
ka pripravljena, ugoditi željam voj-
ne uprave.

Avstrija in Srbija.

Belgrad, 1. marca. Včeraj je
v skupščini interpeliral posl. Gjo-
rgjević ministrskega predsednika,
ali je res, da je izjavil neki srbski
minister dopisniku »Morningpost«,
ali je res Srbija pritrčila avstrijske-
mu železniškemu projektu skozi
Sandžak pod pogojem, da se sklone
trgovinska pogodba z Avstrijo, da
podpira Avstrija transbalkanski
železniški projekt in da obišče kralj
Peter cesarja na Dunaju. Ker ni bilo
ministrskega predsednika pri sebi,
izroči mu interpelacijo predsednik
skupščine.

Zaradi železnice skozi Sandžak.

Budimpešta, 1. marca. V
včerajšnji seji ogrskega državnega
zboru je interpeliral posl. dr. Pol-
itz (Srb) zaradi projektovane železnice
skozi Sandžak. Interpelant je doka-
zoval, da je Srbija v prvi vrsti inte-
resovana pri dogodkih na Balkanu.
S projektovano železnico se prema-
ne stališče velesil v macedonskem
vprašanju. Predvsem je pretrgan
dogovor z Rusijo, ki je odgovorila s
svojim železniškim načrtom skozi
Balkan od Donave do Adrije. Želez-
nico skozi Sandžak se smatra po pra-
vici za strateško železnico, po ka-
teri hoče Avstrija prodreti do Solu-

na. Taki nameni pa so nevarni. V ti-
stem trenutku, ko začne Avstro-Ogr-
ska svojo akcijo s prodiranjem proti
Solunu, izbruhnila bo najbrž v Bo-
sni in Hercegovini vstaja vsled ne-
zadovoljstva med prebivalstvom. Da
se v Macedoniji pripravljajo zelo re-
sne stvari za neposredno bodočnost,
dokazuje zmedenost velesil. Anglija
predlaga kristjanskega guvernerja,
Turčija pa niti o justičnih reformah
noče ničesar slišati. In Turška bo
tembolj trdovratna, odkar ve, da
gresta Avstro-Ogrska in Rusija svo-
ja pota.

Stolypin odstopil.

Petrograd, 1. marca. Ker
je cesar sprejel v avdijenci predse-
dnika zveze ruskih ljudi Dubrovi-
na, je ministrski predsednik Sto-
lypin podal demisijo, ki jo je car
baje tudi že sprejel. Druga vest pa
zatrjuje, da je Stolypin demisijo zo-
pet umaknil.

Blamirana italijanska di- plomacija.

Petrograd, 1. marca. Vsled
prošnje italijanskega poslanstva in
sindikata inozemskega časopisja, se
je tudi velika kneginja Nikolajevi-
ceva — sestra italijanske kraljice
Jelene — zavzela pri carju za ita-
lijskega časnika Carla Calvina, ki
je bil zaradi zarote proti carskemu
dvoru obsojen na smrt. V italijan-
skem parlamentu je poslanec Biso-
latti interpeliral ministra Titta-
nija v tej stvari, in minister je od-
govoril, da je naročil italijanskemu
poslaniku v Petrogradu, naj stori
vse potrebne korake, da se Calvinu
vsaj življenje reši. Vse to mnogo-
stransko posredovanje je res imelo
uspeh, da se nad Calvinom ni izvrši-
la smrtna obsoda. Sedaj pa se je iz-
kazalo, da pravi Calvinu živi mirno
v domovini ter Rusije še nikoli videl
ni, dočim je v Petrogradu zaprt naj-
nevarnejši italijanski anarhist, ki se
je izkazal z dokumenti Calvina.

Atentat na perzijskega šaha.

London, 1. marca. Vkljub
oficioznemu zanikanju je vendar re-
sniča, da je bil šah pri atentatu ra-
njen na glavi in na vratu ter so ga
tako peljali k zdravniku Asseinu
Khanu, da ga je obvezal. Po atentatu
je vojska eskorta, ki je spremljala
šaha, začela streljati na vse strani.
Ustreljenih je bilo 12 oseb, dočim sta
bomba ubili 9 oseb. Takoj je bilo
alarmirano vse vojaštvo, ker se je
bati, da izbruhnejo splošni nemiri.
Načelnika šahove telesne straže Ju-
sota so aretirali. Na sled so prišli da-
lekosežni zaroti. Nad Teheranom je
proglášeno vojno stanje. V Tebrisu
je splošen punt in vojaki plenijo tr-
govine.

Dopisi.

Iz Zagorja ob Savi. Mnogo zani-
maivega smo že slišali o čemšeniškem
kapitanu; povsod se o njem govori.
Kadar nas osreči s svojim posetom,
hitijo ljudje iz hiš, da bi videli tega
znamenitega moža in iskrega njego-
vega konja. Zato pa že dolgo pričau-
jemo, da se bode kdo usmilil iz
Čemšenika ali iz Izlake in Lok sloven-
ske javnosti in načrtal, četudi krat-
ko — imenitno njegovo delovanje.
Ker pa ga ni človeka vomenjenih va-
seh, da bi se lotil tega hvalevrednega
dela, drznem se jaz izpolniti to sveto
dolžnost. Naj mi ne zameri g. Bevsé,
da se vrtim v njegov posel; on je
res najvestnejši in najtočnejši repor-
ter v Zagorju. Če kdo kihne, ali če
konjederec ujame kakega psička vse,
vse poroča »Slovenec« in »Domolju-
bu«, vam pa nič; iz gole zavisti ne.
Z dovoljenjem tega g. kolega vam
bom torej danes povedal dve, tri o
jahanju velezaslužnega gospoda
čemšeniškega. To vam je čudo! Lju-
dje slišijo podnevi topotanje in hr-
kanje njegovega vrance in vidijo v
zraku plapolajočo sunkino kakor dolg
rep. Pa tudi ponoči, ob uri strahov
jaha v vas pod okno. Prav kakor raj-
ni vitez Don Quixot k svoji Duleinji.
Vendar ne bom o tem pisal, četudi je
jako ginljivo; omeniti le hočem nje-
govo ježo ob zadnjih volitvah. Da bi
ga videli, kako energično, malone
nečloveško, je ob tej priliki jahal po
vseh cestah, jarkih, strugah, navkre-
ber in navzdol, po gozdih in šumih,
kjer je le slišal kako sekiro peti! Sil-
no se mu je mudilo. Svoj je pa tudi
šlo za izvolitev treh svetlih zvezd na
klerikalnem našem obnebu. Zato je
veličastno svojo glavo držal tako
smelo pokonci; zato je govoril kakor
Demosten in lagal, da se je megla ka-
dila; sploh pravijo, da je njegova
duša okovana z lažmi, kakor z oko-
pom 10 cm debelim. Pa tega ne veru-
jem, kajti potem bi bil pravi oklop-
nik ali pa »Slovenec« urednik. Ko-
liko se je pa šele trudil s popisova-
njem volilnih listkov pozno v noč!
Ta naporni njegov trud ni bil brez
uspeha; kajti nekateri kmetje so mu

bili takoj hvaležni; volili so njega
samega namesto Lampeta. Lahko je
ponosen; kaka slava! Čudno, da v
Ljubljani niso nič vedeli o tej modri
glavi. Po pravici se je torej veselil
svoje časti. Dal je za vino in pil, pil,
pil — doch dass Unglück schreiet
schnell, — človek ne ve, kje ga čaka.
Čakal ga je grd maček. V sredo so
mu pri vzklitni obravnavi v Ljub-
ljani povedali, da ni prav, ako šolar
je pretepleje do krvavega, četudi je
iz Jابلjan doma. Oj kralj Matjaž, oj
kralj Matjaž, kako draga je krona
ogrska! Vranec, ki je toliko trpel pri
volitvah in ponočnih ježah, se bo
moral preseliti zdaj v drug hlev, pri
tujem gospodarju bo dobival odslej
zobanje, in tudi pšenica bo šla iz ka-
šte. Nastanila se je torej v sreč g.
čemšeniškega globoka žalost. Moj
bog, kaj vse naredijo volitve in na-
vdušenost za Lampeta! Edini up mu
še ostane: skomina se mu po Sv. Go-
ri, toda kmetje pravijo, da niso
vredni takega gospoda; bolj je »taub-
lich« za — blaznico.

Iz Hotedrčice. 21. februarja smo
imeli kot povsod po kmetih po Kranj-
skem volitve v deželni zbor. Pri nas
sta se z vsi silo vrgla v volilno agi-
tacio naša junaška mati županja Ma-
rija Petkovšek ter poštar Dovžan. Po-
sebnost prva, ki se pogosto baha, da
česar »on«, t. j. oče župan ne more,
pa ona naredi. Pred volilnim loka-
lom sta agitirala, Dovžan je pa sedel
v kuhinji matere županke ter prepri-
saval mnenja kandidatov naprednim
volilcem, ki niso imeli dovolj trdne
volje, da bi se bili uprli njegovi za-
hlevi. Po končani volitvi, ki je se-
veda izpadla v prilog klerikalnemu
kandidatu, je mati županja kot blazna
letela v župnišče naznanjat, da je
zmagala v Hotedrčici katoliška misel.
Župnik Jarc je bil seveda odkrito-
srčno vesel zmage menda še bolj kot
takrat, ko 67letnega Marka Rupnika
tolkel z batom v svesti si, da poče-
nja pravo krščansko delo usmiljenja
s starim človekom. Zaradi tistega
njegovega pretepanja se Jarc žene
tukajšnjih naprednjakov boje, da se
jim kaj sličnega ne pripeti. Tudi žena
Nagodetova se je bala, ko je šla k
vpeljevanju, in ni hotela, da bi Jarc
izrekel svoje blagoslove nad njo. Ter-
oialke so pa zagnale silen vrišč, da
jo bo hudič, tisti, ki ima koleno pre-
vrtano, vzal, da postane copernica,
ki bo točo delala itd. Seveda se je
takim željam Jarčevih prijateljice vse
smejala. Pravimo Jarčevih prijateljice.
Te ženske, starejše in mlajše, so
vedno v župnišču in ko sta jih nočna
čuvaja pred kratkim videlapri od tam
ob pozni uri, sta mislila, da so kake
priказni. Ljudje se sprašujejo, po kaj
pravzaprav hodijo te babnice v fe-
rovč. Ali se hodijo vpeljevati, ali ob-
rekovati ali kaj? Jarc bi gotovo mo-
gel dati odgovor na to pereče vpra-
šanje. — V kratkem bomo imeli pri
nas občinske volitve in županu Pet-
kovšku se že tresejo hlače za njegovo
župansko stol. Ljudje pravijo: Bog
nas varuj takega župana, ki se je
tožaril z nekim posestnikom za 60
kvadratnih metrov zemlje ter zaprav-
dal obč. denarja 1200 goldinarjev.
Dotični posestnik je dejal, da od-
stopi svet občini, če se dokaže, da
je v resnici občinski. Petkovšek je pa
v svoji prebrisaniosti dejal, da ne
vzame sveta, ampak da mora občins-
ko moč pokazati. In pokazal jo je
s tem, da je pogal v zrak kopico
stotakov. Petkovšek zna tako dobro
gospodariti, da nas je spravil ob ves
rezervni zaklad! Zato mu pojde trda
za županstvo. Poštar Dovžan ima si-
cer dober namen storiti vse, kar se
da, da ostane Marija Petkovšek še
nadajle mati županja, Hotedrčici pa
pravijo, da bodo poslali na pošto
ravnateljstvo prošnjo, da preskrbi
Dovžanu dve torbi: eno za pisma, da
jih ne bo zgubljal, drugo pa za na
usta, da ne bo ljudi opravljal. Upajo,
da se njih opravičeni prošnji ugoti,
ker bo to v korist predvsem Dov-
žanu.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 2. maros.

— Naši Nemci so nepoboljšljivi.
Če jim je Ljubljano na zunaj ogrditi,
če jim je Ljubljano na notranjost
Vsako sredstvo jim je dobro, in če ni
drugega, se pa oprimejo laži. Kakor
je ta klika v politični breznačajno-
sti padla do najnižje stopnje, tako
so padli tudi v politični spodobnosti
do najgrše nesnažnosti. Še celo glasi-
lo naših poparjenih neodvisnikov je
priznalo, da se še ni kmalo kaka volit-
ev v Ljubljani tako spodobno izvr-
šila, kakor se je izvršila zadnja de-
želnozborska volitev. Naši nemčurčki
pa so vsled tega skrajno nezačudolj-
ni, in zategadelj so pisali v svet, da
se je volitev izvršila skrajno nespo-
dobno, in da je bil njen glavni znak:
insultiranje ljubljanskih Nemcev.
Ta laž presega vse meje! Pač pa je
resniča, da se za to četico brez načel,
brez značaja, in brez vsakega pome-
na ni nihče zmenil, ko je polnoštevil-

no prihajala k volitvi. Kakor blato
na cesti, še toliko nas miso zanimali
ti pustolovski Grmančki!

— Naj pomaga laž! Dr. Ravni-
har je zašel vsled svoje zveze pri dr-
žavnozbornih volitvah z Nemci-ka-
zino, ki so zanj glasovali kot en
mož, v veliko zagato; kakor mu je
bila ta zveza ljuba in draga pri vo-
litvah, ko je še upal s pomočjo Nem-
cev zmagati, tako neprijetna mu je
sedaj po končani volitvah, ko čuti,
da mu ljubezensko razmerje z Nemci
izpodnika tla in mu odjemlje nim-
bus poštenega slovenskega narodnja-
ka pred slovensko javnostjo. Zato bi
rad svoje narodno izdajstvo, ki je
dokumentirano z neovrgljivimi do-
kazi, sedaj po volitvah utajil ter je
podtaknil svojima protikandidatoma
dr. Tavčarju in dr. Trillerju. »Es
heffe, was helfen kann,« to je sedaj
njegovo načelo. Naj pomaga najpod-
lejša laž, da se spravi s sveta resnica,
ki je sedaj slučajno tako skrajno ne-
ljuba starosti »Slovenske sokolske
zveze« dr. Ravniharju. Čujmo, na ka-
ko klavern in obenem okoren način se
skuša dr. Ravnihar izvit iz neprijet-
nega mu položaja! Ravniharjevo
glasilo piše v članku »Po volitvah v
Ljubljani« med drugim tudi to-le:
»S svojo izjavo so Nemci pomagali
liberalnima kandidatom diskrediti-
rati neodvisna kandidata pred slo-
venskimi volilci, zato so tudi oddali
za nju nekaj (!) glasov, ali pa so bi-
li ti glasovi oddani od onih Nemcev,
ki so smatrali izjavo v »Deutsche
Stimmen« za resno, a sami niso ime-
li vpogleda v zakulisne mahinacije,
oziroma od onih, ki so sicer vedeli,
za kaj se gre, pa so bili prepošteni, da
bi se dali izrabljati za tak nepošten
čin. Vsi drugi nemški glasovi pa so
bili s slovensko pisanimi glasovnicami
oddani za liberalna kandidata dr.
Tavčarja in dr. Trillerja. In teh glas-
ov, soditi po skoraj popolni udelež-
bi nemških volilcev, ni bilo malo,
gotovo pa toliko, da so rešili i dr.
Tavčarja in dr. Trillerja ožje volit-
ve.« To drzno infamno laž je dal v
svojem glasilu priobčiti tisti dr.
Ravnihar, ki je pred volitvami v
»Novi Dobi« odkrito proglášal, »da
računa na glasove nemške stranke«,
tisti dr. Ravnihar, za katerega je
razposiljal vodja nemške stranke dr.
Eger na nemške volilce svojerodno
podpisane volilne oklice, v katerih
jih je rotal, da naj kot en mož glas-
ujejo za dr. Ravniharja in dr. Grego-
riča! Sicer se nam ne zdi vredno po-
biti laži dr. Ravniharjevega glasi-
la, ki so tako debele, da se jih lahko
z rokami otiplje, konstatujemo samo,
da so v petek v kazini nasteli 422
nemških volilcev, ki so glasovali za
dr. Ravniharja, konstatujemo, da pi-
šejo »Deutsche Stimmen«, glasilu dr.
Egerja, z ozirom na volitve v
Ljubljani dobesedno: »Die deutschen
Wähler bewiesen durch stramme
Parteidisziplin, würdiges Auftreten
und mutige Haltung angesichts der
Drohung eines brutalen Gegners ihre
politische Reife,« konstatujemo
končno, da je somišljenik klerikalne
stranke in najnovejši politični prija-
telj dr. Ravniharja dr. Ivan Zajec,
ki je bil kot član komisije navzoč pri
volilnem skrutinjuju v soboto dne 29.
februarja ob polu 10. zvečer v »Na-
rodnem domu« pred pričami priznal,
da je dr. Tavčar dobil v celem kakih
15. dr. Triller pa kakih 5 nemških
glasov. Ali ste čuli g. dr. Ravnihar?
Ali si upate vzpriči teh notoričnih
dejstev še nadalje vzdrževati svojo
od kraja do konca zlagano trditve, da
so nemški glasovi rešili dr. Tavčarja
in dr. Trillerja ožje volitve! 422
Nemcev je Vas volilo na podlagi po-
sobnega dogovora, a sedaj očitate dr.
Tavčarju in dr. Trillerju tiste bore
nemške glasove, za katere nista bera-
čila, na katere nista nikdar reflekti-
rala in katere tudi prav rada odsto-
pita dr. Ravniharju! Na pise »Nove
Dobe« je menda strahoviti poraz
»neodvisnih« kandidatov vplival s
tako elementarno silo, da so se jim
emehali možgani, sicer bi ne mogli
pisati takšnih gluposti in gorostasnih
laži, kakor so jih nagromadili v so-
botni številki!

— Laž nad lažjo. Dr. Ravnihar
piše v svojem glasilu, »da so Nemci
tudi podpirali izvolitev liberalnega
kandidata za mestno skupino Radov-
ljica - Tržič - Kamnik dr. Vilfana in
sicer s tem, da so posebno v Tržiču,
kjer imajo precejšnje število glasov
ali glasovali naravnost za dr. Vilfa-
na, ali pa se odtegnili volitvi«. Pozi-
vamo pisca, ki je izkuhal to laž, naj
nam navede le enega Nemca, ki bi
bil glasoval za dr. Vilfana! Svoje so-
misljenike v Kamniku, Tržiču in Ra-
dovljici, ki so izključno s svojimi
močmi pripomogli narodnemu kandi-
datu do zmage, pa prosimo, da odgo-
vore v primerni obliki na podla
sumničenja »Nove Dobe«.

— Navdušenje po Ljubljani je
bilo velikansko, ko se je izvedel izid
Vilfan-Detelovega boja, priklopila pa
je do vrhunca, ko so strelj s topov na
Gradu naznanjali težko pričakovano
vest, o sijajni zmagi narodno-napred-
nih kandidatov ljubljanskih, dr.

Tavčarja in dr. Trillerja. Z nekat-
rih hiš so zaplapolale slovenske tro-
bojnice, po ulicah se je trlo občini-
stva, povsodi je zavladala radost, vse
je vzklikalo veselja. Zavedni Trnov-
čani pa so na večer po Ljubljani
napravili majhen korzo v čolnih, z
lampijoni razsvetljenih in ozaljšanih
in ob zvokih godbe z živio-klici na
napredno misel dajali duška svoji
zavestni radosti. Po oglji pa so veli-
kanski lepaki klicali v svet, da je to-
likrat že za mrtvo proglašena narod-
no-napredna stranka sama iz svoje
moči treščila ob tla nemškutarsko-
klerikalno nenaravno alijanco.

— Kdo je bil v Ljubljani proti
nam? Na to vprašanje je dovipen
ljubljski obrtnik, ki stoji kakor
skala pri narodno-napredni stranki,
opomnil: Proti nam so bili vlada,
vladni mameluki, klerikalci, Nemci,
nemčurji, koristolovci, kruhoborci,
brezračnejši in vse politične smeti,
kar jih je — a vse smo potolkli.
28. februarja se je pokazalo, da kar
je fejest ljudi v Ljubljani, so vsi slo-
venski liberalci.

— Volilna borba v Kamniku.
Iz Kamnika se nam piše: Nemci,
nemčurji in predvsem brezdomovins-
ka klerikalna svojata, so se združili
v pestro tolpo, ki naj bi predrla na-
vdušene vrste narodno - naprednih
volilcev. Celo e. kr. smodnišnica je
poslala krdece svojih uradnikov kle-
rikalcem na pomoč — pač po poljs-
kem geslu: »če ni honorovo, pa je
zdorovo« in »zmiraj za vlado, ki daje
gažo«. To si bodo Kamničani dobro
zapomnili, ki od smodnišnice druge-
ga nimajo, nego škodo. Zakletih so-
vražnikov zlobna sila se je razbila
ob kremenitih značajih naših narod-
no zavednih in politično zrelih me-
ščanov. Slava vsem, ki so prišli sr-
čno na plan in izvojevali sijajno
zmago! A to bi bilo še sijajnejše, da
bi proklete omahljivosti nekom ne bi-
lo! Ti omahljivci si naj vzamejo za
zgled dičenega našega someščana g.
Ivana Slabanjo, ki je pri volitvi zve-
sto izpolnil svojo narodno dolžnost,
dasi je po prebriski noči nekaj ur
pred volitvijo bil za večno zatisnil
oči mlade in ljubljene svoje gospe
soproge. Čast taki požrtvovalnosti in
zavednosti! Opazilo se je tudi mnogo,
da se par klerikalnih mož, in
sicer najboljših, kar jih imajo,
ni udeležilo volitve. Prodira pač tudi
pri njih spoznanje, da pomeni brez-
domovinski klerikalizem narodov po-
gin. Le naprej na poti tega spozna-
nja in kmalu boste v narodno-napred-
nih vrstah, kamor spadate že po ži-
vem svojem narodnem čutu! In po-
tem bo prišel čas, ko bo čestitilepi
Lavrenčič — liki Koblar II. — na
razvalinah svoje stranke prepeval
turobni svoj lamento! Le okoliški va-
ščani, ki proti zdravemu razumu in
postavnim določbam volijo z meščani,
sledje slepo njegovemu povelju, pa ti
so pri volitvi volilne komisije doka-
zali visoko svojo inteligenco. Oddali
so vsi prazne volilne listke. Revenč,
pisati ne znajo! Nekaj nesrečnejev,
ki so gmotno od klerikalcev odvisni,
nekaj samopridnežev, ki iščejo le svo-
jo korist, in največ v temi nevednosti
blodečih — ti tvorijo pri nas »me-
ščanstvo«. Lažnivim svojim glasi-
lom pa bodo poročali: Tudi pri nas
je zadnja deželnozborska volitev do-
prinesla jasen dokaz, da se naše me-
ščanstvo dosledno odvrča od »gnile-
ga liberalizma«.

— Glas iz Tržiča. Piše se nam:
Ne morete si misliti s kako presrečno
radostjo in s kako velikanskim na-
vdušenjem so tržiški Slovenci po-
zdravili naznanilo, da je v silnem
boju zoper vlado, Nemce, nemčurje
in klerikalce zmagal slovenski kandi-
dat dr. Vilfan. Težak je bil ta boj
zlasti tu pri nas, kjer so tovarnari
pritiskali na vso moč za nemško De-
telo. V predilnici so gospodarji kar
na kratko popisali glasovnice, tudi
Maly je tako delal in ljudje se seve-
da riso upali ugovarjati. Pravijo, da
imamo postavlo v varstvo volilno sve-
bode. Pa kaj pomagajo postave, ko
imamo pa vlado, ki ne skrbi, da bi se
postavla izpolnjevala. Kjer gospodarji
vlada, ki postave prezira in zaničuje,
tam seveda ni dosti pravice. Veseli
smo zmage, jezni smo na vlado, naš
častiti gospod župnik Špendal se nam
pa smili. Kaj mu je bilo treba, da se
je toliko pahal za nemško Detelo.
Nemci in nemčurji mu njegov trud
slabo plačujejo. Rogajo se, da jo je g.
Špendal na shodu pri Pernetu 23. m.
m. tako polomil, da je z Nemci vred
propadel. Nemci in nemčurji so se
res kakor blazni pekali za nemško
Detelo. Gassner je s Tirolskega pri-
šel, njegov sin celo iz južne Afrike!
Koliko je to denarja stalo. Sicer je
g. Špendal enkrat v mali sobi pri
Lončarju pripovedoval, da Gassner-
ju za par tisočakov nič ni, a Gassner
pravi, da denarja ne pobira na tleh
in bi si gotovo ne bil nakopal stro-
škov, če bi ne bil upal, da zmaga nem-
čurški kandidat. Nemci so kaj nera-
di gledali gospoda župnika Špendala
v svojih vrstah. Govori se, da je
Gassner pisal dr. Šustersiču, da take-
ga agitatorja, kakor je g. župnik

Spandal, ne mara pri volitvah, tisti Nemci, ki vpijejo Los von Rom pa še posebno hudo zabavljajo na g. župnika. Res, čemu je neki g. župnik, ki hoče veljati za narodnjaka. Šel v egenj z Nemci in nemčurji. Ali mar zato, da nima tržiška občina nobene ceste do kolodvora? No, mi smo veseli, da je zmagal dr. Vilfan in bo tržiškin. Nemcem že pokazal, ali bodo pustili zgraditi cesto do kolodvora ali ne.

— **Staatsmolkerei** - Direktor James Legwardt! Letno poročilo katoliškega dijaškega Rheus - Borussia v Bonu na Nemškem priobčuje novo himno »Kaiser und Papst-Hymne«, s katero naj kličejo Burusi nemškega cesarja »Heil Dir im Siegerkranz Herscher des Vaterlands, Heil Kaiser Dir!« papežu pa »Heiliger Vater, Dir Pius, Dir weihen wir der Liebe Gruss!« itd. Umljivo! — Čudno pa je, da je v tem letnem poročilu naveden kot Bonus tudi »Staatsmolkerei« - Direktor James Legwardt iz Ljubljane. Vprašamo le, zakaj taji Legwardt v Bonu Jakoba in zakaj se je prekrstil v Jamesa; zakaj se izdaja v rajhu za Legwardta in s kakšno pravico se nazivlje avstrijski c. kr. lekarski konzulent — kot član vse-nemškega društva — »Staatsmolkerei« - Direktora??

— **Slovenska mizerija.** Z Notranjskega se nam piše: Poglavitni vzrok, da Slovenci ne pridemo naprej, je pač naša malodušnost. Premalo smo ponosni in premalo se zavemo svojih dolžnosti, ki jih imamo. Zlasti grešimo v tem oziru na gospodarskem polju. Nemci in Italijani nas molzejo in skubijo, kakor se jim ljubi. Ogromne dobičke vlečejo Nemci in Italijani od nas, in ti dobički jim omogočajo, da nas z našim lastnim denarjem ubijajo. Tu imajo v prvi vrsti slovenski trgovci nalogo poseči vmes. Narodni trgovci je vlevažen gospodarski faktor, če dela na to, da Slovence osvobodijo iz gospodarske odvisnosti od Nemcev in Italijanov. Socialna funkcija trgovca je, da kupuje blago od producentov in oskrbuje z njim konsumente. Pri izbiri producentov pa more trgovci praktično pokazati svoje narodno mišljenje s tem, da kolikor mogoče daje prednost slovenskemu producentu in da kolikor mogoče odriha nemške in italijanske. Včasih je to težko, ker tuji producentje kot kapitalisti lahko svoje izdelke ceneje prodajajo. Greh pa je, naroden greh, če daje trgovci tudi pri enaki kvaliteti in enaki ceni prednost Nemcu ali Italijanu, pred domačinom. Slovence nimamo nobene bodočnosti, če se nam ne posreči gospodarsko osamosvojevanje vsaj v toliki meri, kakor je mogoče. Vedno pa moramo imeti pred očmi vodilno geslo: Ne kupuj ničesar od Nemcev in Italijanov, da bi vedno prednost Slovencu in Slovani. Te misli so mi šinile v glavo, ko sem te dni nekje na Notranjskem videl ovitek z napisom »Fabbrica Confetture Enrico Skedla Trieste«.

— **Odlikovanje.** Vojaško veteransko društvo v Kranju je imenovalo okr. glavarja v Kranju, g. Alfonza Pirca, za svojega častnega člana.

— **Iz veterinarne službe.** Na tritedenski bakteriološki kurs za uradne živnozdravnike na Dunaju pojde okrajni živnozdravnik okrajnega glavarstva Kranj gosp. Anton Korošec. Kurs se začne 9. t. m. Nadomestoval ga bo tačas okrajni živnozdravnik v Radovljici g. Josip Stegu.

— **Poštna vest.** Absolvirani jurist Henrik Sinko od St. Ruperta v Slovenskih goricah je imenovan za praktikanta pri poštнем ravnateljstvu v Gradcu.

— **Iz šolske službe.** Gdč. Marija Likar, suplentinja v Cerkljah, je imenovana za provizorično učiteljico v Mokronogu; gdč. Terezija Juvanec, suplentinja v Studenem, za provizorično učiteljico v Bučki; g. Friderik Wurner, suplent na Raki, za provizoričnega učitelja v Skočjan in gdč. Ana Goli, absolvirana učiteljica, kandidatinja v Ljubljani, za suplentinjo na Raki.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, na pustni torek (nepar) se ponovi Moliérova groteskna vesoigr »Namišljeni bolnik«, ki je vsled svoje izredno komične snovi in izborna zapletenega dejanja stalno na repertoarju vseh večjih gledališč. Naslovno vlogo igra g. Dragutinović, nastopi vse dramske osebe. Začetek predstave je točno ob petih.

— **Sokolova maskarada.** »Napoleon v deželi Faraonov«. Natančni spored: Med finalom prve kadrlje, torej krog 9. ure zvečer: Zunaj, pred dvorano bitka pri piramidah. Gromenje topov, pokanje musket, ropotanje bobnov, bojni vik in krik. Premagani Murad-bej z Mameluki pribeži pod piramide. — Konec bitke. Zmagoslavje: marzejeleza, generali Bon, Menon, Desaix in Requie prinese Napoleona v triumfalnem sprevoju. Armadi poveljuje general Dupuy, razvrščena je takole: Armadna godba. — Gene-

ralni štab z Napoleonom. — General Dupuy. — Ugrabljeni zeleni prapor mohamedanski. — Tambur-major s tamburji in trobentači. — Pijonirji z usnjenimi predpasniki in sekirami na ramenih. — Ujeti Mameluki, na desni in levi od njih straža Napoleonovih gardnih lovcev. — Grenadirski polk Dupuy. — Vojaška parada. — Revija. — Napoleon nagovori svojo armado. — Defiliranje pred Napoleonom. — Ob piramidah: Učenjaški štab Napoleonov priha: (strogo historične maske!) Vodi ga matematik in fizik Monge v spremstvu Cuvi-rja, za njima inženir Costaz, arhitekt Lepère, astronom Nouet, naravoslovci Repault, Savaresi in Geoffroy Saint-Hilaire, kemik Bertinotlet in fizik Malus. Učenjaški štab se pokloni Napoleonu. Tačas prispe Memfiško oposlanstvo: evropski damski in moški zbor v spremstvu domačinov Egiptčanov. Koprtor Abesincev, Arabcevi izročijo Napoleonu ključ mesta Memfis in ga prosijo pomoči. Tačas da učenjaški zbor odpreti piramido, iz katere prinese mumijo Faraonovo. Mumija čudežno oživi in zbija staroegipčanske dovtype. Iz piramidnega žrela evolucije staroegipčanskih in svetopisemskih bitij in prikazni. — Pod arkadami in uadnjimi šatori. — Priglasene maske: poleg že navedenih skupin: Zena proganega mameluškega poglavarja Murad-beya na velblodu s haremskim spremstvom; Kleopatrina spremstva; skupina indijskih plesalk-bajader; Aida z abesinskim spremstvom, odposlanstvo rodu Asra, ki umira, kadar ljubi.

— **Skupine in posamezne maske,** ki sodelujejo pri Napoleonovem nastopu, se opozarjajo, da bo ta nastop točno ob 9. uri. Zategadelj je neobhodno potrebno, da so vsi udeležniki najkasneje ob polu 9. uri za nastop pripravljeni na zbirališču, to je v sobi »Ljubljanskega Zvona« in hodniku pred njo. Radi velikega števila sodelujočih oseb je treba, da so vsi Sokoli že najpozneje ob polu 7. uri v svojih garderobah ter se začno takoj pripravljati. Za Sokole je garderoba v sobi »Ljublj. Zvona«, za druge maske in skupine v »Slavčevi« sobi, za dame v »damski sobi«. — Skupine, ki se doslej še niso priglasile pri odboru, naj to v lastnem interesu store popoldne pri blagajnici v »Nar. domu«, da se poskrbi za prostor pri njih nastopu. — Letos se zopet uvede izprevod skupin in mask ob polnoči. Vse maske so naprošene, da se točno ob 12. na 12. zobero na stopnišču v 1. nadstropju.

— **Galerijski sedeži v Sokolovi dvorani** se bodo prodajali po 2 K popoldne pri blagajnici v »Narodnem domu« onim, ki si hočejo ogledati maskarado Sokolovo samo z galerije. Tudi to se bo dobro izplačalo, zakaj nastop tolikega števila skupin bo izvedla užitek očem, predvsem pa seveda nastop Napoleona in njegove zmagovite vojske in sijajnega spremstva ter slikoviti veldramatični prizori pri tem nastopu.

— **Posetnikom Sokolove maskarade!** Garderoba za dame je na keg-ljišču in v sobi dramatičnega društva v prvem nadstropju, za gospode v takozvani vadiateljski sobi (poleg keg-ljišča).

— **»Sokolova« maskarada.** Cenjenim posetnikom maskarade se v ljudo sporoča, da se bodo reditelji poznali na tobarvnih kokardah. Do teh naj se blagovoljno obračati s željami, zahtevami ali pritožbami. Aranžer četvork je brat Franc Knific. Cene jedil in pijače bodo vidno nabit.

— **»Slavčeva« maskarada.** V veliki dvorani hotela »Union« je bilo snoči in danes jutraj do solnčnega vzhoda razkošno tiviljenje doma. »Slave« je priredil svojo letošnjo maskarado in da na »Slavčevu« maskarado poleti vsak prijatelj »Slave«, je priznana stvar. Tudi snoči se je to pravilo obneslo v popolni meri. Pa se je tudi izplačalo priti na to maskarado. Dvorana je bila okusno okrašena z zelenjem, nebroj lampijonov je viselo v ozračju in delalo na gledalca prav lep vtisk. Pri vrodu v dvorano je bila na desni krčma v Peklu, popolna stavba sama za se, na desni je bila pa Narodna kavarna, kjer so pa potočili prav malo kave. Sklarije za oboje ter za lopo za prodajanje konfetijev ob terasi je izvršil g. Pristov. Že pred pričetkom plesa je sto in sto obiskovalcev napolnilo dvorano in stranske prostore in ko so zadoneli prvi akordi valčka, zavrteli so se plesalci in plesalke v blaženem veselju in upanju, da bodo preživeli par uric izven vsakdanjega trpkega življenja. Maske so bile sploh zelo lepe in so imele nekatere prav dragocene obleke. Vseh mask je bilo nad 230 in jih ne moremo navajati zaradi tako ogromnega števila. Ispustimo kaj, bo pa zamera! Naj omenimo le skupine in sicer skupino klovnov, družbo dobrovoljčkov, debe-luharjev, skupino kozakov. Ples sta vodila spretno gg. Jeločnik in

Černe. Prvo četvorko je plesalo 124 parov, tretjo pa 152. Zaradi pomankanja časa je druga morala odpasti. Češko narodno četvorko je plesalo 30 parov. Izvedba tega plesa je bila dovršena in dokaz dobre plesne šole »Slavčeve«. Za godbo pri plesu je skrbela društvena godba, ki ji pa neudrhljivi plesalci in mišne plesalke niso dale miru, da je morala vedno ponavljati programne točke. Okoli 10. je prišla v dvorano kmečka godba, ki je potem svirala v krčmi v Peklu. Ob 11. je nastopil ribniški orkester 24 moč. Zares originalni ti godci in originalna njih godala so vzbujala z njih vodjo, čigar taktirka je bila velikanska kuharica, obilno srčnega smeja pa tudi odobravanja za proizvajanje raznih komadov. Kapelniku Rešetarskemu so se prirejale burne ovacije. Pa vam je bil to tudi kapelnik prav po božji volji, cel umetnik. Najtežje skladbe je dirigiral »iz glave« — note je imel na hrbtu! Ribniški orkester je s činelami in bobnom potem napravil precej špetakla vso noč tuintam. Vsa čast taki zavednosti! Ko so se opolnoči razkrile maske, opazili smo, da se je zakrivalom skrivaj »marsikak ljubek ženski obrazek prešerno se smejejo, da je preje tako in toliko moških »potegnili« posnemajoč tuji glas. No, pa ni bilo nič zveze zato! Masčevanje je obstajalo v tem, da so se raztrgunkanke še bolj vrtele nego pred polnočjo. Ob 3. je bila dvorana še ravnotako polna kot ob začetku, in kadar je za par minut ponehal ples, razlegale so se pesmi zadovoljnih ljudi. Vstopnice se je prodalo 1300 in je gmotni uspeh maskarade na vsak način ravno tako vesel kakor moralni. Zato so bili pa tudi udeleženci maskarade hvaležni »Slavcu«, da jo je priredil, »Slave« pa tudi obiskovalcem ne more izreči drugega kot zahvalo.

— **Mednarodna maskarada.** »Strokovna zveza tobačnih delav in delavcev v Ljubljani« je priredila v soboto zvečer v vseh gornjih prostorih »Narodnega doma« veliko mednarodno maskarado pod naslovom »Ena noč v dolini šentflorjanski«. Ker so klerikalci hujskali proti tej maskaradi, je bila udeležba tako ogromna, da so se morale mize postaviti celo po hodnikih. Reklama vedno kaj izda! Živahno vrvenje se je že ob 8. razvil v plesni dvorani in stranskih prostorih in predpustno veselje je trajalo skoraj pol dneva. Plesalo se je z veliko vneom in je Društvena godba morala skoraj vsak komad ponavljati. Četvorka in »Beseda« je vodil gosp. Jeločnik z znano spretnostjo. Prvo kadrljo je plesalo 48 parov, drugo pa 72. Maske so došle v velikem številu in so bile zastopane najrazličnejše narodnosti evropske. Tudi fantazija je delovala precej pri sestavi tega ali onega kostuma. Kdor pa ni bil maskiran, se je odlično s papirnati pokrivalom najrazličnejših form in vrst. — Kakor rečeno, je bila maskarada obiskana najmnogobrojnejše. Do 700 ljudi je prišlo. Kar pa je treba posebej poudarjati, obiskali so jo vsi sloji občestva brez razlike, da pokažejo, da ne čutijo nobenega razločka med posameznimi stanovni in so si z delavcem prav tako ljubi in iskreni prijatelji kot z vsakim drugim človekom. Uradništvo tobačne tovarne je došlo z ravnateljem g. Möllerjem in podravnateljem g. Possiakom na čelu. Izmed poslancev je bil novozdravni poslanec g. župan Hribar ter deželni poslanci gg. dr. Tavčar, dr. Triller in dr. Novak. Opazili smo nadalje med honoracijorji ravnatelja kmetijske družbe g. Gustava Pirca, tajnika trgovinske zbornice dr. Windischerja itd. Izmed dam naj omenimo gospo dr. Tavčarjevo, ki ji je bil od delavk izročen krasen šopek svežih cvetic, gospo dr. Bežkovo in gospo Šubicevo. Prirediteljem maskarade, zlasti g. Zupan, gre vse priznanje, da se je prireditelj izvršila v najlepšem redu in tako dostojno, kot je navada pri olikanih ljudeh. Dobre volje smo bili vsi brez izjeme in to tembolj, ker nas je restavator g. Keržnik za prav zmerne cene pogostil z okusnimi jedili in izvrstno pijačo.

— **Tretji rediteljski večer,** ki je bil v soboto na I. mestni šoli, je bil zopet prav dobro obiskan, kar dokazuje, da so se starši začeli z velikim veseljem zanimati za predavanja pri rediteljskih večerih. To pet je predaval priznani pedagog in govornik, g. šolski svetnik prof. dr. Janko Bezjak o vprašanju: »Kako je staršem in vzgojiteljem postopati pri kaznovanju svojih otrok ali gojencev.« Gospod predavatelj je razložil staršem najprej s prav poljudnimi besedami pojem kazni; dalje je govoril o naravni kazni ter prešel potem na umetno kazni in na telesno kazni; na to je predaval o načinu kaznovanja. Prednost je dal gospod govornik naravni kazni in le v skrajni sili naj se rabi umetna kazni; palica naj služi pri kaznovanju k večjemu do šestega leta otrokove starosti. Ves, strokovnjakovo sestavljeni govor, ki je trajal poldrugo

uro, je bil pa prepleten s primernimi zgledi iz vsakdanjega življenja, kar je vzbujalo pri zvestih poslušalcih velikansko zanimanje. Kakor pri nastopu, tako so gospoda predavatelja tudi po končanem govoru vsi prisotni z burnim ropkloskom pozdravljali. Gospod šolski vodja Dimnik, ki je gospoda predavatelja ob nastopu prijazen pozdravil, se mu v imenu staršev za poučno predavanje kar najlepše zahvali. Na občo željo poslušalcev bo predavanje v celoti natisnjeno v »D. mačem ogajšču«.

— **Poročilo se je due 1. t. m. gosp. Avgust Zadnik,** adjunkt c. kr. južne železnice z gospico Marico de Gleria, hčerko trgovca in posetnika v Dol. Logatu. Cestitamo!

— **Fran Tomšič.** † V Pragi je v petek popoldne umrl stavbni svetnik deželnega odbora češkega inženier g. Fran Tomšič v starosti 60 let. Pokojnik, ki je bil brat prvega uradnika »Slov. Naroda«, je živel mnogo let na Češkem in si je pridobil posebnih zaslug za slovenske visokošolce, ki študirajo v Pragi. V izkaz hvaležnosti ga je »Podporno društvo za slovenske visokošolce v Pragi« izvolilo svojim častnim članom. Pokojnik je zapustil vdovo in hčer, ki je omožena z odvjetnikom dr. Sebasto v Pragi.

— **Nasilen ožig.** Delavec Jožef Dobravec iz Koprivnika pri Radovljici je prišel pred kratkim pijan domov, kjer je ženi in njenim otrokom iz prvega zakona s sekiro grozil, da jih ubije, da so bežali iz hiše. Ostal je samo štiriletni sin Vinko doma. Dobravec je napravil sredi sobe ogenj in nametal obleke nanj. Ko sta njegovi pastriki Ana in Frančiška Sodja videli ogenj doma, sta hiteli v hišo, da bi pogasili, a Dobravec ni pustil tega, ampak dejal, da mu nihče nič ne more, četudi hišo zažge, ker ni njegova, ampak ženina. Ker je maleda sina tako pretepel, da ima od udarcev s krvjo podplut hrbet in ker ja vedno grozil, da pobije družino, so ga prijeli orožniki in izročili sodišču v Radovljico.

— **Spomladanski vinski semenj** v Krškem bo v torek pred sv. Jožefom, t. j. 17. t. m. Pripomnimo, da je v celem krškem okraju še precej vina in da je cena nekoliko padla. Zato je pričakovati prav obilne obojestranske udeležbe.

— **Preložitve semuja.** Letni ži vinski semenj v Brezovem pri Poljskiku, ki je bil sedaj prvi četrtak po povisjanju Sv. Križa (14. septembra), je preložen na četrtak v Križevem tednu, t. j. onem tednu, v katerem se obhaja praznik povisjanja sv. Križa.

— **Novo telefonske proge.** V obširnem programu za uvedanje novih telefonskih intururbanih zvez, za katere je določeno 2½ milijona kron, je tudi dovršenje druge proge Dunaj-Trst, v smeri od Dunaja do Reke. Tržaška proga bo stala okoli 600.000 kron. Ako bo ugodno vreme, bodo nove proge dovršene koncem tega leta.

— **Uboj.** V Zamarku pri Št. Lenuartu v Slov. Goricah sta se pred gostilno stepla 23letni hlapec Janez Plavčak iz Rogatica in viničar Janez Krepek. Krepek je naskočil Plavčaka z motko, a Plavčak mu jo je iztrgal ter ga udaril z njo po glavi tako silno, da je kmalu izdihnil.

— **Akad. tehn. društvo »Triglav«** v Gradcu naznauja, da preloži Trubarjevo akademijo, ki je bila namenjena za 11. marca vsled nenadne selitve društva v nove prostore, na začetek meseca junija.

— **Prijeta družba ponarejalcev denarja.** V Trstu je bil na več krajih izdan ponarejen denar, goldinarji in petkronači. Dolgo niso prišli izdajateljem na sled, večeraj so jih pa vseeno izvali. Izdajalec je denar 31-letna krojačica Leonarda Barnaba iz Monopoli iz Italije, delal ga je pa pred vsem njen brat 30letni iz Avstrije izgnani Donat Barnaba, ki je stanoval pri očimu Leonardine učenke Gizele Naker. Vse te osebe so zaprli, kakor tudi mater Barnabe. Pri vseh so našli ponarejene goldinarje in petkronače. Kakor vidimo, italijanska sodrga iz Italije samo zato poseča Avstrijo, da tukaj uganja kaznjiva dejanja. Kadar se Trst znebi laških doseljencev iz Italije, potem bo pa dostojno mesto, dočim je zdaj zavetišče vsakovrstne brezdne in delomržne fakinaže iz kraljestva.

— **»Strelski klub«** pri »Novem svetu«, jutri, pustni torek, nima streljanja, pač pa prihodnji torek, dne 10. t. m. in se vsi člani vljudno vabijo, naj se teh dveh poslednjih streljanj v tej seziji zanesljivo polnoštevilno udeležo.

— **Zagoneten bolnik.** Pred par dnevi se je spletil čez ograjo pri deželni bolnišnici neznan človek v uniformi 27. pešpolka ter potem prišel v kirurški oddelk. Tam je začel praviti usmiljeni sestra, da je bil tri mesece v garnizijski bolnici, ker si je bil zlomil rebra, sedaj pa da je opešal in ne more dalje. Usmiljenka mu je takoj napravila na tleh posteljo, na to pa poklicala inspeksijskega

zdravnika. Ko ga je zdravnik preiskal in konstatoval, da mu ničesar ne manjka, so poklicali vratarja, da ga je odvedel v svojo sobo, potem pa poklicali vojaško patruljo, da bi dozdavnega vojaka vzela s seboj. Bolnik pa ni čakal svojih tovarišev, marveč je skočil skozi okno in se tako izognil vsem zlim posledicam.

— **Zaprta trgovina.** V soboto popoldne je preiskovalni sodnik po rekviziciji deželnega sodišča v Celovcu uradno zatvoril »Japonsko trgovino« v Selenburgovih ulicah, denar in korespondenco pa konfiskoval. Trgovino je vodil neki Fran Grubar, ki je pa pred nekaj dnevi nenadoma izginil. Te vrste trgovine so bile tudi v dragih mestih in se je baje prodajal »pofek« neke velike konkurne mase.

— **Kap je zadel** večeraj zvečer v hlevu na Karlovski cesti št. 11 sedemdesetletnega zidarja Franceta Jesiha iz Dobrunj. Truplo so nato prepeljali v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

— **Pogreša se** ključavničarski pomočnik Fran Müller, rodod iz Dolanega na Moravskem. Navedenec je delal v neki tukajšnji tovarni, dne 25. m. m. pa je popustil pri stanodajalcu vse svoje reči in iz neznanega vzroka, ne da bi bil komu kaj povedal, nekam odšel.

— **Pobegnila je** iz hiralnice 13letna slaboumna Rozalija Hribarjeva.

— **Izgubljene in najdene reči.** Neki gospod je izgubil bankovec za 20 K. Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden dežnik, štrigelj in pasji nagobčnik. — Pri mestnem stavbnem uradu je neka stranka pozabila dežnik. — Gdč. Viktorija Sterniševa je izgubila v belem robeu zaviti bankovec za 10 K.

— **Oni gospod,** ki je v petek zvečer v Zalaznikovi kavarni v šali vzel dvema gospodoma klobuke, se opozarja, da jih nemudoma pošlje nazaj in se s tem izogne neprijetnih posledic. Sicer pa bodi povedano, da takih šal drugič ni potreba.

Drobne novice.

— **Portugalski kralj** je izdal naredbo, s katero se razveljavi dekret Franka glede zvišanja civilne liste in posojila iz drž. zakladnice kraljevemu dvoru.

— **Berolinski veliki župan** Adickes dobi plemstvo v zahvalo, da je pripomogel v pruski zbornici, da se je sprejela protipoljska predloga.

— **Zaradi jubilejne ustanove »otrok«** je izdal ministrski predsednik baron Beck naredbo na vse dežele vlade glede nabiranja prispevkov.

— **Nemci na Češkem.** Nemško društvo »Germania« je kupilo loviskiški češki hotel. V Trutnovu je mestna občina kupila češki hotel »Union« za 220.000 K.

— **Velik požar** je uničil v Marziju trgovska skladišča. Škode je več milijonov frankov.

— **Krsto Marije Obrenović,** matere kralja Milana so našli pod cerkvijo sv. Spiridiona v Jessyju na Rumunskem. Na krsti je vdolbena srbska kraljeva krona z napisom »Marija Obrenović«. Dosedaj ni nihče vedel, kje je pokopana. Umrla je pred 31. leti v Parizu.

— **Edison je** v smrtni nevarnosti. Operirati so ga morali drugič.

— **Nad 100 novih mest** vojaških štabnih zdravnikov se ustanovi v avstre - ogrski armadi, da se avanzna med vojaškimi zdravniki zboljša.

Razne stvari.

— *** Statistika cerkev v Avstriji.** Glasom neke uradne statistike, je v vsej Avstriji, izvemši Galicijo in Bukovino 11.949 rimskokatoliških župnih cerkev in kapel. Na poedine dežele odpada od teh in sicer: na Češko 3175, Tirolsko in Predalrsko 1835, Kranjsko 1266 (!), Moravsko 1215, Stajersko 837, Dalmacijo 624, Gornjo Avstrijo 563, Istro, Trst, Goriško 438, Koroško 335, Slezijo 249 in Solnograško 194 — Zato imamo na Kranjskem še toliko umstveno zastalosti ljudi!

Književnost.

— **Novo skladbo.** V založbi Franciške vdove Volaričeve sta izšli ravnokar dve lepi skladbi nadarjenega Hrabroslava Volariča namreč »Divja rožica« in »Slovenskim mladenkam« za ženski dvospev in klavir. Cena 1 K 50 v s pošto 10 v več.

Telefonska in brzojavna poročila.

— **Odmov volitev.**

— **Jesenice** 2. marca. Živela zmagovalca dr. Tavčar in dr. Triller nad nemško-klerikalno zvezo. Slava zavednim volilcem! — Borovniški naprednjaki.

